

اثر نوع عصاره‌گیر و دفعات عصاره‌گیری بر آزادسازی پتاسیم غیرتبادلی از میکاها

سید جواد حسینی فرد، حسین خادمی* و محمود کلباسی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۹/۱۲؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۱/۱۸)

چکیده

این تحقیق با هدف تعیین اثر عصاره‌گیرهای مختلف برای استخراج پتاسیم غیرتبادلی از سه کانی میکایی بیوتیت، فلوگوپیت و مسکوویت انجام شد. کانی‌ها به دو اندازه کوچک‌تر از ۶۰ و ۱۰۰-۶۰ میکرومتر تفکیک و سطوح تبادلی آنها با کلسیم اشباع شد. عصاره‌گیری متوالی با استفاده از سه عصاره‌گیر شامل اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار، استات آمونیوم ۱ مولار و کلرید باریم ۰/۰۵ مولار انجام شد. غلظت تجمعی پتاسیم استخراج شده از سه کانی میکایی محاسبه گردید. نتایج نشان داد که اثر عصاره‌گیرهای مختلف بر هر کدام از کانی‌های میکایی متفاوت بوده و انواع کانی‌هایی که در خاک به عنوان میکا از آنها نام برده می‌شود، می‌توانند مقادیر متفاوتی پتاسیم آزاد نمایند. به طور کلی برای اندازه ذرات ریزتر (کوچک‌تر از ۶۰ میکرومتر) اسیدکلریدریک و برای ذرات درشت‌تر (۱۰۰-۶۰ میکرومتر) استات آمونیوم پتاسیم بیشتری از کانی‌های میکایی استخراج نمودند. پتاسیم استخراج شده از کانی مسکوویت به وسیله عصاره‌گیرهای استات آمونیوم و کلرید باریم بیش از سایر کانی‌های میکایی بود بنابراین به نظر می‌رسد مسکوویت یک منبع خنثی و بی اثر برای پتاسیم در خاک نیست. هم‌چنین اندازه ذرات کانی‌ها اثر بسیار مهمی بر آزادسازی پتاسیم غیرتبادلی از کانی‌های میکایی داشت و ذرات درشت‌تر پتاسیم بیشتری نسبت به ذرات ریز آزاد کردند. بنابراین توزیع اندازه ذرات کانی‌های میکایی مختلف در خاک‌ها ممکن است یکی از دلایل تفاوت در مقدار آزادسازی پتاسیم در خاک‌ها باشد.

واژه‌های کلیدی: بیوتیت، پتاسیم غیرتبادلی، عصاره‌گیری، فلوگوپیت، مسکوویت

مقدمه

(۱) تبدیل میکاها به کانی‌های ۲:۱ منبسط شونده بر اثر تبادل یون پتاسیم با کاتیون‌های آبپوشیده و (۲) تخریب میکا تحت شرایط اسیدی و تشکیل محصولات هوادیدگی (۳۰). هرچند هوادیدگی میکاها عمدتاً به وسیله غلظت H_2O^+ در محیط خاک کنترل می‌شود ولی خصوصیات ساختمانی کانی مانند کج شدگی و چرخش چهاروجهی، جهت‌گیری یون هیدروکسیل، کاتیون‌های هشت وجهی، نواقص ساختمانی،

بخش بزرگی از پتاسیم خاک به صورت ساختمانی در فلدسپارها و پتاسیم بین لایه‌ای در کانی‌های میکایی می‌باشد (۱)، ۸ و ۳۰). کانی‌های میکایی در خاک و سنگ‌ها شامل میکاهای اولیه (مسکوویت، بیوتیت و فلوگوپیت)، میکای آبدار یا میکای تخریب شده و ایلیت هستند. به طور کلی آزاد شدن پتاسیم بین لایه‌ای از کانی‌های میکایی به وسیله دو فرآیند انجام می‌شود:

۱. به ترتیب دانشجوی دکتری و اساتید خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: khkhademi@cc.iut.ac.ir

اندازه ذرات و تخلیه پتاسیم نقش مهمی ایفا می نمایند (۳۰). شدت آزادسازی پتاسیم از بیوتیت (میکای هشت وجهی سه جایی) به ترتیب ۱۳ تا ۱۶، ۷۵ تا ۱۰۵ و ۱۱۸ تا ۱۹۰ برابر فلوگوپیت (میکای هشت وجهی سه جایی)، مسکوویت (میکای هشت وجهی دو جایی) و فلدسپارهای میکروکلین است (۲۸). چهار شکل مختلف پتاسیم در خاک به ترتیب سهل الوصول بودن برای جذب به وسیله گیاهان شامل پتاسیم محلول، تبدلی، غیرتبدلی (تثبیت شده) و ساختمانی می باشد (۸ و ۱۴). تعادل موجود بین شکل های مختلف پتاسیم در خاک، باعث تداوم تأمین پتاسیم می شود. پتاسیم محلول و تبدلی خیلی سریع با هم به تعادل می رسند، در حالی که تعادل بین پتاسیم غیرتبدلی یا تثبیت شده با پتاسیم تبدلی و محلول به کندی صورت می گیرد (۲۹). در خاک های مناطق خشک که غنی از میکا هستند، پتاسیم تبدلی به تنهایی شاخص ضعیفی برای ارزیابی پتاسیم قابل دسترس گیاه است و مقدار میکا در اجزای سیلت و رس هم بستگی بیشتری با پتاسیم قابل جذب گیاه دارد (۱، ۸، ۹ و ۲۵). پتاسیم غیرتبدلی پتاسیمی است که به آسانی قابل تبادل نبوده و در زمان های نسبتاً کوتاه نیز توسط محلول های نمکی آزاد نمی شود ولی بخشی از آن با اسیدنیتریک جوشان قابل استخراج می باشد (۱۴، ۱۹). وقتی مقدار پتاسیم تبدلی به سطح بحرانی رسید، جذب بیشتر توسط گیاه، با سرعتی که پتاسیم از شکل غیرتبدلی آزاد می شود کنترل می گردد. نقش پتاسیم غیرتبدلی در تغذیه گیاه کاملاً به اثبات رسیده است، حتی برخی آن را منبع عمده تأمین پتاسیم برای گیاه دانسته اند. معمولاً چنین فرض می شود که پتاسیم ساختمانی برای گیاهان به کندی قابل استفاده است (۲، ۵، ۱۰، ۱۲ و ۱۴). آزاد شدن پتاسیم غیرتبدلی لزوماً نتیجه حل شدن کانی های حاوی پتاسیم نیست و ممکن است یک واکنش کند تبدلی باشد. وقتی تبادل آهسته در بین لایه های کانی های رسی نظیر میکا اتفاق می افتد، یون جانشین پتاسیم به شکل بدون آب ابتدا باید وارد لایه های داخلی انبساط نیافته شود، بعد از آن به طور هم زمان این لایه های داخلی تحت تأثیر آبپوشی این یون ها منبسط شده و

این یون ها اجازه می یابند که تثبیت یا محبوس شوند و پتاسیم آزاد شده به شکل هیدراته به آهستگی به محل های تبدلی در قسمت های خارجی ذرات رس انتشار می یابند (۳۰). در منابع مختلف از عصاره گیرهای گوناگونی برای استخراج پتاسیم نام برده شده است. از جمله می توان به استات آمونیوم یک مولار، اسیدهای رقیق و غلیظ مانند اسیدنیتریک یک مولار جوشان، اسیدسولفوریک (۲۰)، اسید کلریدریک ۰/۱ مولار (۱۳)، اسیدسولفوتریک ۰/۵ مولار (۱) و ۰/۱ مولار (۱۰)، اسیدکلریدریک غلیظ ۶/۵ مولار جوشان (۱۹)، اسیداکزالیک ۰/۱ مولار (۲۳) و نمک هایی مانند سدیم تترافنیل بران (۲۰)، کلرید کلسیم ۰/۲ مولار (۲) و ۰/۱ مولار و کلرید باریم ۰/۰۵ مولار (۲۰) اشاره نمود.

تحقیقات انجام شده در مورد آزاد شدن پتاسیم بین لایه ای در کانی های خالص (۳، ۴، ۲۵، ۲۶ و ۲۷) نشان داده است که پتاسیم بین لایه ای در میکاهای هشت وجهی سه جایی آسان تر از میکاهای هشت وجهی دو جایی آزاد می شود (۲۱). حسین پور مقدار پتاسیم غیرتبدلی آزاد شده به وسیله عصاره گیری متوالی با اسیدسیتریک به عنوان تابعی از زمان از رس های خالص ایلیت، پالیگورسکایت، مونت موریلونیت و بتونیت را مورد بررسی قرار داد و نتیجه گرفت که سرعت آزاد شدن پتاسیم غیرتبدلی در کلیه این رس ها در مراحل اولیه زیاد و سپس کند شده و با سرعت نسبتاً ثابتی در رس های پالیگورسکایت، مونت موریلونیت و بتونیت و سرعت بیشتری در رس ایلیت تا ۲۵۰۰ ساعت ادامه می یابد. هم چنین مقدار پتاسیم غیرتبدلی آزاد شده در رس ایلیت بسیار بیشتر از رس های دیگر بوده است (۱).

پتاسیم قابل تبادل با یون NH_4^+ را اصطلاحاً پتاسیم تبدلی گویند، ولی این شکل پتاسیم با پتاسیم تبدلی یکسان نیست. یون NH_4^+ پتاسیم هیدراته و قسمت کوچکی از پتاسیم غیرهیدراته که نزدیک سطوح کانی های ۲:۱ قرار دارد را نیز استخراج می کند (۱۷). این یون قسمتی از پتاسیم جذب اختصاصی شده، که غیرقابل تبادل با یون های کلسیم و منیزیم یا

سدیم است را نیز استخراج می کند (۲۲). ارزیابی قابلیت دسترسی پتاسیم در خاک های دارای مقادیر متوسط تا زیاد ایلیت مشکل است و NH_4^+ شاخص قابل اعتمادی برای ارزیابی پتاسیم قابل دسترس گیاه در این خاک ها نمی باشد (۱۷). برای نمونه کاکس و جوارن محدودیت های استفاده از استات آمونیوم یک مولار برای تخمین پتاسیم قابل جذب گیاه در خاک وقتی پتاسیم غیرتبادلی در تغذیه گیاه گندم شرکت می کند را نشان دادند. به علاوه گزارش شده است که این عصاره گیر در استخراج پتاسیم غیرتبادلی قابل جذب گیاه توانایی ندارد (۵). هم چنین NH_4^+ می تواند در لبه کانی های ۲:۱ جذب شده و انقباض ایجاد نماید و از تبادل پتاسیم های داخلی بعدی جلوگیری نماید (۲۴) در حالی که Ca^{2+} ، Mg^{2+} و Na^+ می توانند با پتاسیم قرار گرفته در لایه های عمقی تر مبادله شوند (۱۶ و ۳۰).

اسیدها، پتاسیم تبادلی و بخشی از پتاسیم غیرتبادلی را استخراج می کنند. یون هیدرونیوم (H_3O^+) قادر است پتاسیم جذب شده در موقعیت های سطحی و مقداری از پتاسیم ننگه داری شده در موقعیت های گوه ای را آزاد کند (۲۲). پال و همکاران از روش عصاره گیری متوالی توسط محلول کلرید باریم ۰/۱ نرمال برای استخراج پتاسیم از ذرات بیوتیت و مسکوویت، مخلوط بیوتیت و مسکوویت در اندازه های مختلف و خاک های مختلف هندوستان استفاده نمودند. نتایج آنان نشان داد که رهاسازی پتاسیم از بیوتیت خیلی بیشتر از مسکوویت بود. هم چنین این محققان اظهار داشتند که اگر چه ذرات ریز بیوتیت و مسکوویت با هم در خاک ها وجود دارند، سرعت آزادسازی و عکس العمل گیاه به پتاسیم در ابتدا به حضور بیوتیت بستگی دارد و مسکوویت به عنوان یک منبع خنثی برای پتاسیم مطرح است (۲۰).

تاکنون تحقیقی در خصوص آزادسازی پتاسیم از کانی های میکایی استخراج شده از داخل کشور انجام نشده است. هدف از انجام این مطالعه بررسی اثر عصاره گیری متوالی با عصاره گیرهای مختلف بر آزادسازی پتاسیم غیرتبادلی از سه کانی میکایی بیوتیت، فلوگوپیت و مسکوویت استخراج شده در

داخل ایران است.

مواد و روش ها

کانی های مورد استفاده در این تحقیق سه نوع کانی میکایی بیوتیت، مسکوویت و فلوگوپیت استخراج شده از داخل کشور بودند. مسکوویت و فلوگوپیت مربوط به معادن همدان و بیوتیت مربوط به معدنی در املش بود. برای شناسایی این کانی ها و اطلاع از درصد عناصر موجود در آنها، به ویژه مقدار کل پتاسیم، از تکنیک های XRD (۱۱) و XRF (۳۱) استفاده شد. دستگاه پراش پرتو ایکس مورد استفاده شیمادزو مدل ۶۱۰ بوده و دارای لامپ با کاتد مسی با جریانی معادل ۴۰ میلی آمپر و ولتاژی برابر ۴۰ کیلو ولت بوده است. به منظور اندازه گیری مقدار کل عناصر در نمونه میکاها، مقدار ۴ گرم از هریک از آنها ($<100\mu\text{m}$) با ۰/۹ گرم موم (Hoescht wax) کاملاً مخلوط و تحت فشار ۱۵ تن به قرص هایی با قطر ۳۲ میلی متر تبدیل شد و با استفاده از دستگاه XRF اسپکترو ایکس - لب ۲۰۰۰ (Spectro X-Lab 2000) غلظت کل عناصر تعیین شد.

برای انجام آزمایش های عصاره گیری، کانی ها آسیاب شده و به وسیله الک، در دو اندازه کوچک تر از ۶۰ میکرومتر و ۱۰۰-۶۰ میکرومتر تفکیک شدند. برای به حداقل رساندن پتاسیم تبادلی کانی ها، سطوح تبادلی هر کانی با کلسیم اشباع شد. به این منظور به نمونه های کانی محلول یک مولار کلرید کلسیم با نسبت ۱۰ به ۱ (محلول به کانی) اضافه شد. نمونه ها به مدت ۳۰ دقیقه با ۲۰۰ دور در دقیقه با دستگاه تکان دهنده برقی تکان داده شدند و در پایان این مرحله با ۳۰۰۰ دور در دقیقه (معادل ۷۶۵ (آر-سی - اف) (Relative Centrifugal Force (RCF)) به مدت ۵ دقیقه سانتریفوژ و محلول زلال از خاک جدا گردید. این عمل سه بار تکرار شد. کلرید کلسیم باقی مانده با دو بار شستشو با آب مقطر و سپس الکلی اتیلیک ۹۰ درصد تا حصول قابلیت هدایت الکتریکی کمتر از ۴۰ میکرو زیمنس بر سانتی متر در محلول روینی، خارج گردید (۲). سپس نمونه ها در دمای ۶۰

درجه سلسیوس خشک گردید.

عصاره‌گیری متوالی روی کانی‌های اشباع شده مربوط به دو اندازه ذکر شده انجام گردید. برای عصاره‌گیری متوالی سه عصاره‌گیر که هر کدام دارای سازوکار خاصی برای عصاره‌گیری پتاسیم هستند، استفاده شد که شامل: ۱- استات آمونیوم مولار به دلیل این‌که در سطح وسیع و به طور معمول به عنوان عصاره‌گیر پتاسیم فابل دسترس گیاه استفاده می‌شود. یون آمونیوم از نظر اندازه و انرژی آبیوشی پایین شبیه یون پتاسیم می‌باشد، ۲- اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار به عنوان یک اسید رقیق که یون H_2O^+ آن می‌تواند با گروه‌های عامل هیدروکسیل متصل به یون‌های آلومینیم، منیزیم و آهن موجود در ساختمان کانی‌ها واکنش داده و سبب حل شدن سطح کانی گردد (۲۷)، و ۳- کلرید باریم ۰/۰۵ مولار به عنوان یک نمک و ترکیبی که توسط پال و همکاران (۲۰) برای کانی‌های بیوتیت و مسکوویت استفاده شده است. یون باریم از نظر اندازه نزدیک به پتاسیم ولی دارای انرژی آبیوشی بیشتری است.

عصاره‌گیری متوالی تا ۳۰ بار توسط عصاره‌گیرهای بالا، بر روی هرکدام از کانی‌ها، انجام گردید. نسبت کانی به عصاره‌گیر ۱ به ۵ (۵ گرم کانی و ۲۵ میلی‌لیتر عصاره‌گیر) بوده و در هر نوبت عصاره‌گیری نمونه‌ها به وسیله دستگاه تکان‌دهنده برقی رفت و برگشتی با سرعت ۲۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۵ دقیقه تکان داده شدند. ارتفاع و قطر ظروف پلاستیکی مورد استفاده در این آزمایش به ترتیب ۹ و ۵ سانتی‌متر بود. بعد از هر نوبت عصاره‌گیری، نمونه‌ها با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه (معادل آر-سی-اف ۷۶۵) و به مدت ۵ دقیقه سانتریفوژ و محلول زلال رویی جمع‌آوری گردید. غلظت پتاسیم در محلول رویی به وسیله دستگاه فلیم فتومتر مدل کرینگ ۴۱۰ اندازه‌گیری شد. آزمایش در دمای معمولی آزمایشگاه (حدود ۲۵ درجه سلسیوس) انجام گرفت. غلظت تجمعی پتاسیم عصاره‌گیری شده از هرکانی میکایی به وسیله هر عصاره‌گیر محاسبه شد.

نتایج و بحث

شناسایی کانی‌های مورد استفاده

نتایج تجزیه XRF کانی‌های بیوتیت، فلوگوپیت و مسکوویت مورد استفاده، نشان داد که مقدار پتاسیم کل این کانی‌ها به ترتیب ۵/۵، ۷/۷ و ۸/۳ درصد است (جدول ۱). بر طبق گزارش کمیته نامگذاری انجمن کانی‌های رسی، میکاهایی که مقدار پتاسیم آنها بین ۴/۵ تا ۸/۵ درصد باشد بار لایه‌ای بین ۰/۶- تا ۱/۰- در واحد فرمولی خود دارند (۱۵) که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. نتایج شناسایی این کانی‌ها توسط پراش پرتو ایکس (XRD) در شکل ۱ نشان داده شده است. پیک‌های ۱/۰ و ۰/۳۳ نانومتر در پراش نگار هر سه کانی وجود دارد ولی پیک ۰/۵ نانومتر در بیوتیت و فلوگوپیت دیده نشده در حالی که در مسکوویت نسبتاً قوی است.

استخراج پتاسیم از کانی‌های میکایی

عصاره‌گیری متوالی پتاسیم از کانی‌های میکایی (کوچک‌تر از ۶۰ میکرومتر)

اثر نوع عصاره‌گیر و دفعات عصاره‌گیری بر مقدار پتاسیم استخراج شده از سه کانی میکایی در شکل ۲ نشان داده شده است. عصاره‌گیری پتاسیم از کانی بیوتیت در اندازه ریز و انجام ۳۰ بار عصاره‌گیری، نشان می‌دهد که استات آمونیوم در کلیه مراحل عصاره‌گیری پتاسیم بسیار کمتری از بیوتیت استخراج کرده است (شکل ۲). اسیدکلریدریک و کلرید باریم تا عصاره‌گیری بیستم مقادیر تقریباً مشابه‌ای از پتاسیم استخراج می‌کنند ولی از آن به بعد اسیدکلریدریک توانایی بیشتری برای استخراج پتاسیم غیرتبادلی دارد. بر اساس نتایج ارائه شده در جدول ۱ درصد کل پتاسیم موجود در کانی‌های میکایی مورد استفاده متفاوت است به طوری که بیوتیت با ۵/۵ درصد کمترین مقدار پتاسیم کل را دارد و بعد از آن فلوگوپیت با ۷/۷ درصد و مسکوویت با ۸/۳ درصد قرار می‌گیرند. براین اساس مقادیر تجمعی پتاسیم استخراج شده، بر حسب درصد کل پتاسیم موجود در کانی‌ها محاسبه گردید (جدول ۲). بنابراین در

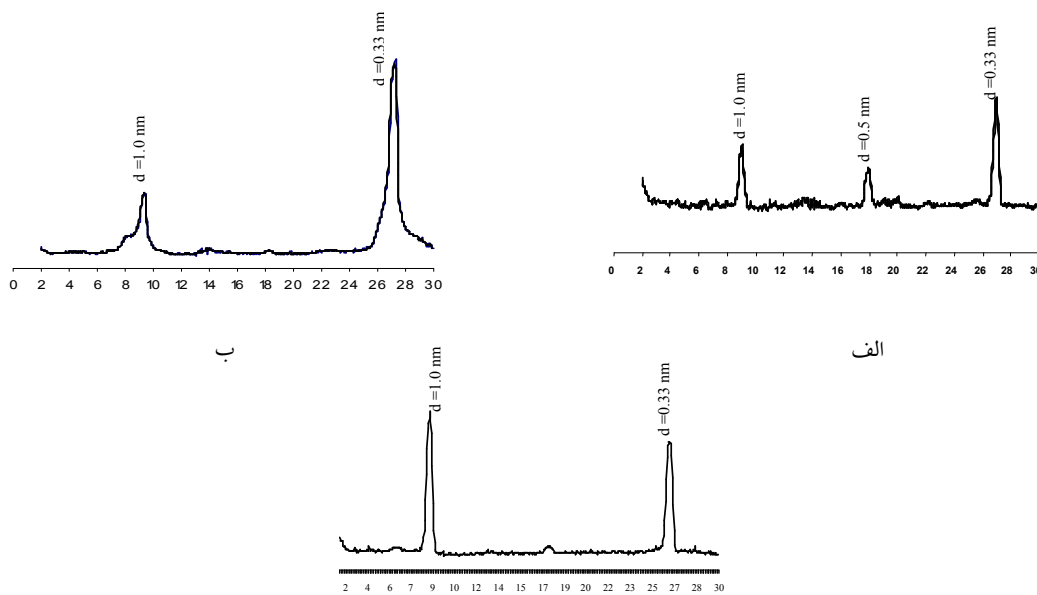
جدول ۱. درصد اکسید عناصر حاصل از تجزیه XRF کانی های میکایی مورد استفاده

کانی	SiO ₂	Al ₂ O ₃	MgO	Fe ₂ O ₃	K ₂ O	CaO	Na ₂ O	TiO ₂	MnO	LOI*
بیوتیت	۳۷/۲۸	۱۳/۶۵	۱۲/۱۲	۱۴/۰۱	۶/۶۶	۲/۸۶	۰/۳۴	۷/۵۷	۰/۰۸	۵/۴
فلوگوپیت	۴۲/۲۴	۱۴/۶	۲۲/۵۴	۴/۶۹	۹/۲۹	۴/۲۱	۰/۴۵	۰/۵۶	۰/۱۱	۰/۹
مسکوویت	۴۸/۳۴	۳۳/۹۲	۰/۰۸	۱/۷۶	۹/۹۸	۰/۱۷	۰/۶۴	۰/۰۶	۰/۰۶	۴/۵

* Loss on Ignition: کاهش وزن در دمای بالا

جدول ۲. اثر نوع عصاره گیر و اندازه کانی بر درصد (از کل) پتاسیم استخراج شده (جمع سی بار عصاره گیری) از سه کانی میکایی

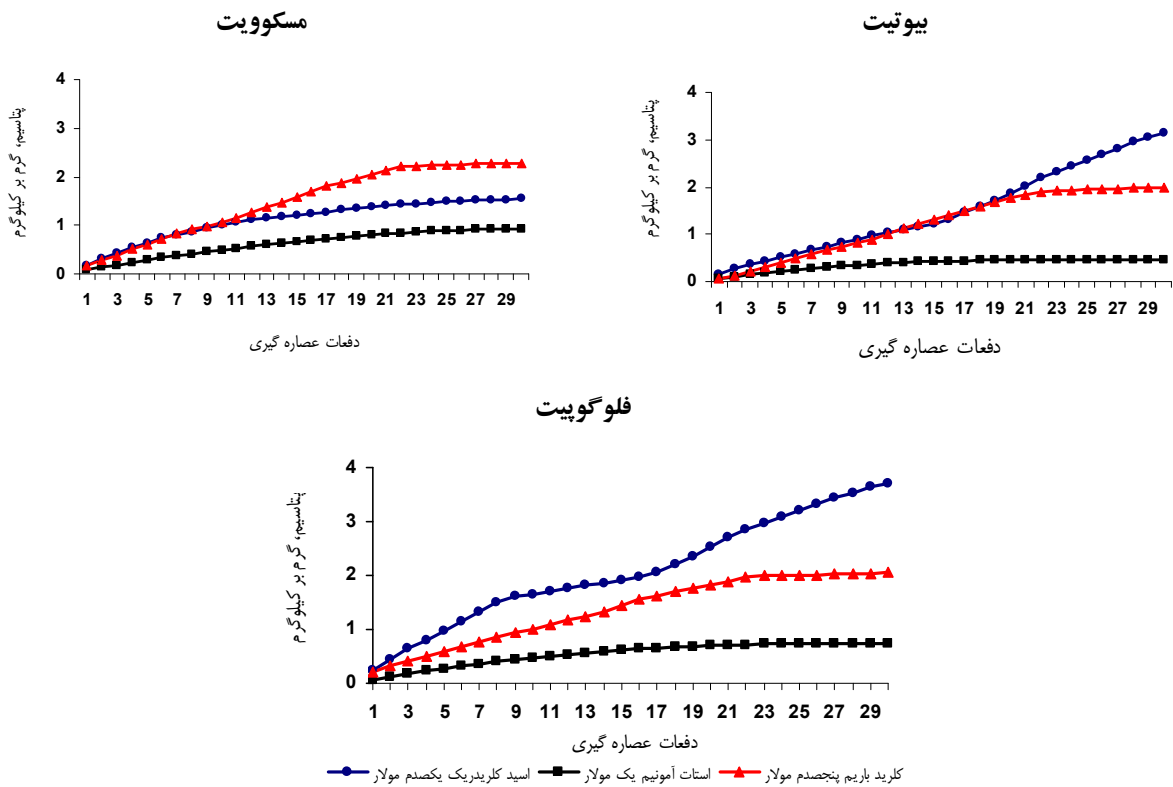
نوع عصاره گیر	اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار	کوچک تر از	استات آمونیوم مولار	کوچک تر از	کلرید باریم ۰/۰۵ مولار	کوچک تر از
اندازه کانی		۶۰-۱۰۰		۶۰-۱۰۰		۶۰-۱۰۰
کانی		۶۰ میکرومتر		۶۰ میکرومتر		۶۰ میکرومتر
		میکرومتر		میکرومتر		میکرومتر
بیوتیت	۵/۶۶	۶۰-۱۰۰	۰/۸۵	۶۰-۱۰۰	۳/۶۰	۶۰-۱۰۰
فلوگوپیت	۴/۸۲	۶۰-۱۰۰	۰/۹۷	۶۰-۱۰۰	۲/۶۶	۶۰-۱۰۰
مسکوویت	۱/۸۶	۶۰-۱۰۰	۱/۱۲	۶۰-۱۰۰	۲/۷۶	۶۰-۱۰۰

شکل ۱. پراش نگار پرتو ایکس کانی های خالص مسکوویت (الف)، بیوتیت (ب) و فلوگوپیت (ج)

نمودند. بنابراین ترتیب قدرت عصاره گیری های استفاده شده در این مطالعه برای کانی بیوتیت در اندازه کوچک تر از ۶۰ میکرومتر به صورت اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار < کلرید باریم ۰/۰۵ مولار < استات آمونیوم ۱ مولار است. در بین کانی های

پایان سی بار عصاره گیری، استات آمونیوم ۰/۸۵ درصد (۰/۴۷ گرم بر کیلوگرم)، کلرید باریم ۳/۶۰ درصد (۱/۹۹ گرم بر کیلوگرم) و اسیدکلریدریک ۵/۶۶ درصد (۳/۱۳ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی بیوتیت را استخراج

شکل ۲. اثر نوع عصاره گیر و دفعات عصاره گیری بر مقدار پتاسیم آزاد شده از سه کانی میکایی (> 60 میکرومتر)

در شکل ۲ مشخص است تفاوت بین اسیدکلریدریک و کلرید باریم از عصاره‌گیری بیستم به بعد بارزتر می‌گردد. احتمالاً از عصاره‌گیری بیستم به بعد است که واکنش‌های یون هیدرونیوم با هیدروکسیل‌های سطح کانی بیشتر شده و با حلالیت بیوتیت پتاسیم بیشتری آزاد می‌گردد. عدم توانایی یون آمونیوم در تبادل پتاسیم بین لایه‌های احتمالاً به این دلیل است که NH_4^+ می‌تواند در لبه کانی‌های ۲:۱ جذب شده و انقباض ایجاد نماید و از تبادل پتاسیم‌های داخلی بعدی جلوگیری نماید (۲۴). در حالی که Ca^{2+} ، Mg^{2+} و Na^+ می‌توانند با پتاسیم قرارگرفته در لایه‌های عمقی‌تر مبادله شوند (۱۶ و ۳۰). یون باریم نیز از نظر اندازه و بار شبیه یون‌های کلسیم و منیزیم است. البته باید در نظر داشت که هر سه یون هیدرونیوم، باریم و آمونیوم در مراحل اولیه عصاره‌گیری بیشتر با کلسیم تبادلی موجود در سطوح تبادلی کانی‌ها مبادله می‌شوند و به مقدار کمتری با پتاسیم موجود در لبه کانی‌ها مبادله شده و آن

میکایی مورد استفاده انتظار می‌رود که کانی‌های با هشت وجهی سه جایی (بیوتیت و فلوگوپیت) نسبت به کانی‌های با هشت وجهی دو جایی (مسکوویت) سریع‌تر پتاسیم بین لایه‌های خود را در محلول آزاد نمایند. در بیوتیت کاتیون‌های هشت وجهی غالباً منیزیم و آهن هستند (جدول ۱) که یون‌های هیدرونیوم با یون هیدروکسیل متصل به آنها در سطح کانی واکنش داده و باعث حل شدن کانی می‌گردد. این واکنش‌ها منجر به آزادسازی پتاسیم از ساختمان بیوتیت می‌شوند (۲۷). یون‌های آمونیوم و باریم چنین توانایی ندارند و بیشتر با واکنش‌های تبادلی قادر به آزادسازی پتاسیم از بیوتیت هستند. بنابراین اسیدکلریدریک چون با هر دو ساز و کار تبادلی و حل نمودن سطح کانی بیوتیت پتاسیم بین لایه‌های را آزاد می‌کند نسبت به یون‌های آمونیوم و باریم که تنها با واکنش‌های تبادلی عمل آزادسازی پتاسیم را انجام می‌دهند، در پایان سی بار عصاره‌گیری پتاسیم بیشتری از بیوتیت آزاد نموده است (شکل ۲). اما همان‌طور که

طوری که در مجموع سی بار عصاره‌گیری کلرید باریم ۲/۷۶ درصد (۲/۲۹ گرم بر کیلوگرم) و اسیدکلریدریک ۱/۸۶ درصد (۱/۵۴ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی مسکوویت را استخراج نموده‌اند بنابراین ترتیب قدرت عصاره‌گیرهای استفاده شده در این مطالعه برای کانی مسکوویت در اندازه کمتر از ۶۰ میکرومتر متفاوت از آنچه که برای کانی‌های بیوتیت و فلوگوپیت به دست آمد به صورت کلرید باریم ۰/۵ مولار < اسید کلریدریک ۰/۱ مولار < استات‌آمونینوم ۱ مولار است. کاتیون هشت وجهی در مسکوویت غالباً آلومینیم است (جدول ۱) و در برابر یون هیدرونیوم بسیار پایدارتر از منیزیم و آهن موجود در بیوتیت است (۲۷). بنابراین انتظار می‌رود که کانی مسکوویت کمتر تحت اثر عصاره‌گیر اسیدکلریدریک قرار گرفته و پتاسیم کمتری آزاد نماید. یون باریم به دلیل دو ظرفیتی بودن نسبت به یون آمونینوم و هیدرونیوم قدرت بیشتری برای اشغال سریع‌تر سطوح تبادل و تبادل یون پتاسیم در لبه‌ها و فضای بین لایه‌ای مسکوویت دارد. یون آمونینوم احتمالاً به همان دلیل ذکر شده برای بیوتیت نتوانسته است پتاسیم زیادی را استخراج نماید.

مقایسه توانایی عصاره‌گیرها در استخراج پتاسیم از سه کانی در اندازه کوچک‌تر از ۶۰ میکرومتر نشان می‌دهد اسیدکلریدریک ۰/۱ مولار بیشترین مقدار پتاسیم را در کلیه مراحل عصاره‌گیری از کانی فلوگوپیت استخراج نموده است. اثر استات‌آمونینوم بر استخراج پتاسیم از کانی‌های میکایی در اندازه کوچک‌تر از ۶۰ میکرومتر روند تقریباً یکسانی در دفعات مختلف عصاره‌گیری داشته و این عصاره‌گیر نتوانسته است کمی بیشتر پتاسیم از مسکوویت استخراج نماید. بعد از آن به ترتیب فلوگوپیت و بیوتیت قرار می‌گیرند. البته این عصاره‌گیر نسبت به دو عصاره‌گیر دیگر پتاسیم خیلی کمتری از هر سه کانی میکایی آزاد نموده است. اثر کلرید باریم بر استخراج پتاسیم از کانی‌های میکایی نیز روندی مشابه اثر استات‌آمونینوم دارد با این تفاوت که مقدار پتاسیم آزاد شده با این عصاره‌گیر بسیار بیشتر بوده است. وجود برخی نواقص ساختمانی در میکاها نیز از

را وارد محلول می‌نمایند. یون باریم به علت ظرفیت بالاتر نسبت به یون‌های هیدرونیوم و آمونینوم زودتر کلسیم سطوح تبادل را اشغال نموده و به تبادل با یون پتاسیم موجود در لبه کانی‌ها و با باز شدن تدریجی لبه‌ها پتاسیم فضای بین لایه‌ای پرداخته و موجب آزادسازی پتاسیم می‌شود.

در مورد کانی فلوگوپیت می‌توان گفت که گرچه استات-آمونینوم مولار پتاسیم بیشتری از این کانی نسبت به کانی بیوتیت استخراج نموده ولی همچنان نسبت به سایر عصاره‌گیرها پتاسیم کمتری استخراج کرده است به طوری که در مجموع سی عصاره‌گیری ۰/۹۷ درصد (۰/۷۵ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی فلوگوپیت را استخراج نموده است. اسید کلریدریک و کلرید باریم تا عصاره‌گیری سوم مقادیر تقریباً مشابه‌ای از پتاسیم استخراج کردند ولی از آن به بعد اسیدکلریدریک توانایی بیشتری برای استخراج پتاسیم غیرتبادلی نشان داد به طوری که در مجموع سی بار عصاره‌گیری کلرید باریم ۲/۶۶ درصد (۲/۰۵ گرم بر کیلوگرم) و اسیدکلریدریک ۴/۸۲ درصد (۳/۷۲ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی فلوگوپیت را استخراج نمودند. (جدول و شکل ۲). احتمالاً به دلیل وجود درصد بالاتری از منیزیم در صفحه هشت وجهی فلوگوپیت نسبت به بیوتیت واکنش یون هیدرونیوم با هیدروکسیل سطح کانی فلوگوپیت بیشتر بوده و از عصاره‌گیری سوم به بعد پتاسیم بیشتری نسبت به یون باریم آزاد نموده است.

در مورد کانی مسکوویت گرچه استات‌آمونینوم مولار پتاسیم بیشتری از این کانی نسبت به دو کانی بیوتیت و فلوگوپیت استخراج نموده ولی همچنان نسبت به سایر عصاره‌گیرها پتاسیم کمتری استخراج کرده است به طوری که در مجموع سی عصاره‌گیری ۱/۱۲ درصد (۰/۹۳ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی مسکوویت استخراج شده است. اسید کلریدریک و کلرید باریم تا عصاره‌گیری پانزدهم مقادیر تقریباً مشابه‌ای از پتاسیم استخراج می‌کنند ولی از آن به بعد کلرید باریم توانایی بیشتری برای استخراج پتاسیم غیرتبادلی دارد به

کیلوگرم بوده است. بیوتیت و مسکوویت مورد استفاده توسط این محققان به ترتیب مربوط به ایالت اونتاریو درکانادا و ایالت کالیفرنیا در آمریکا بوده است (۲۰). نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که عصاره‌گیر کلرید باریم ۰/۰۵ مولار توانسته بعد از ۳۰ بار عصاره‌گیری متوالی ۱/۹۹ و ۲/۲۹ گرم بر کیلوگرم پتاسیم به ترتیب از بیوتیت و مسکوویت استخراج نماید. این مقادیر به ترتیب ۳/۶۰ و ۲/۷۶ درصد از کل پتاسیم موجود در کانی‌های نام برده بوده است. از نتایج حاصل از این تحقیق می‌توان دریافت بر خلاف انتظار کانی مسکوویت مورد استفاده در این تحقیق مقاوم‌ترین کانی در آزادسازی پتاسیم نیست و این نوع مسکوویت احتمالاً می‌تواند در آزادسازی پتاسیم و تأمین نیاز گیاه به این عنصر نقش ایفا نماید.

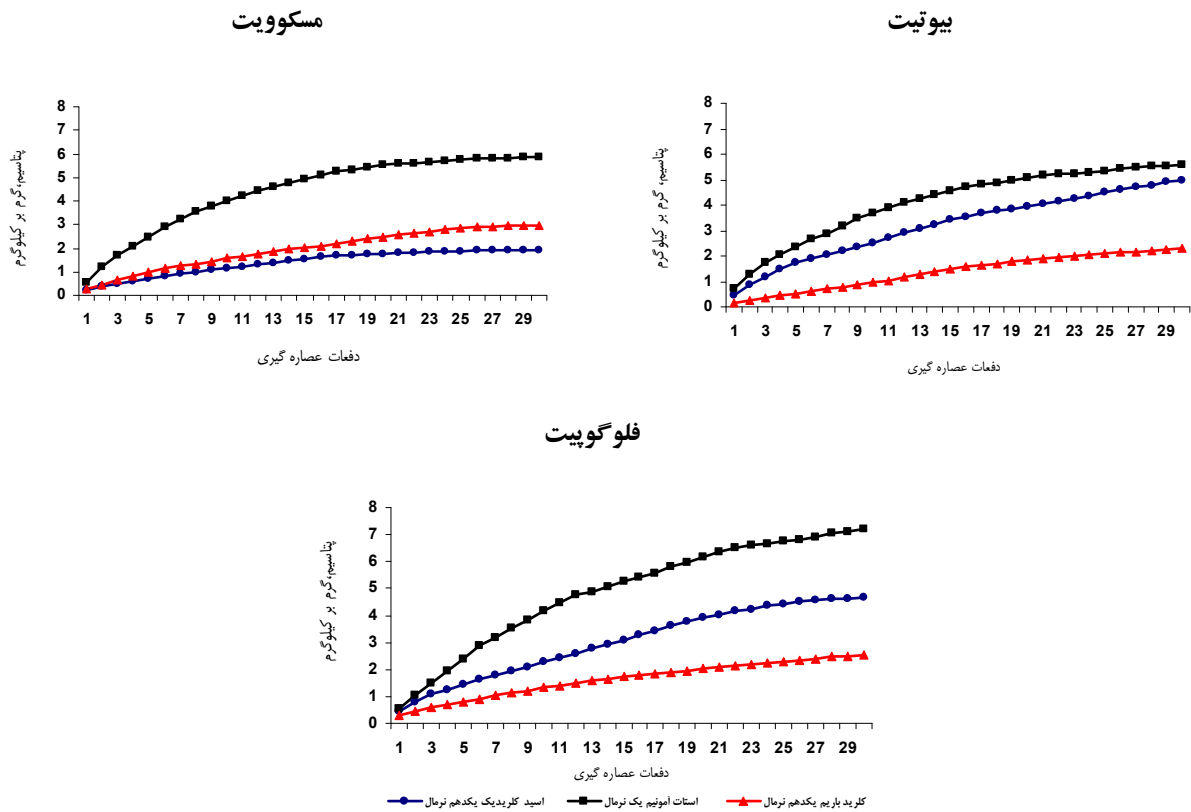
عصاره‌گیری متوالی پتاسیم از کانی‌های میکایی (۱۰۰-۶۰ میکرومتر)

اثر نوع عصاره‌گیر و دفعات عصاره‌گیری بر مقدار پتاسیم استخراج شده از سه کانی میکایی (۱۰۰-۶۰ میکرومتر) در شکل ۳ نشان داده شده است. با مقایسه شکل ۲ و ۳ می‌توان دریافت که به طور کلی افزایش اندازه ذرات کانی‌های میکایی باعث افزایش پتاسیم آزاد شده به وسیله عصاره‌گیرهای مختلف شده است. بیشترین افزایش مربوط به استات آمونیوم مولار می‌باشد که باعث شده مقادیر ۵/۰۱، ۶/۰۵ و ۴/۵۵ گرم بر کیلوگرم پتاسیم بیشتر نسبت به ذرات کوچک‌تر از ۶۰ میکرومتر به ترتیب از کانی‌های بیوتیت، فلوگوپیت و مسکوویت در مجموع سی بار عصاره‌گیری استخراج گردد. تأثیر اندازه ذرات بر آزادسازی پتاسیم بستگی به تناوب و تکرار ناپیوستگی‌ها و درجه خم شدن لایه‌های سیلیکات دارد. اگر اندازه ذرات بزرگ میکا به وسیله آسیاب شدن کاهش یابند، ممکن است نسبت صفحات ضعیفی که شکاف ابتدا در طول ناپیوستگی آنها به وجود می‌آید، کاهش یافته و باعث کاهش آزادسازی پتاسیم گردد (۳۰). هم‌چنین در واکنش‌های تبادل کاتیونی لایه سیلیکاتی باید به طرف کاتیون‌های بزرگ‌تر که جایگزین پتاسیم در

عوامل تأثیرگذار بر آزادسازی پتاسیم از آنها می‌باشد. نواقص ساختمانی نفوذ کاتیون‌های تبدالی به داخل لایه‌ها را نه تنها از طریق لبه‌های جانبی بلکه از طریق درز و شکاف و ترک‌ها به داخل لایه‌ها امکان‌پذیر می‌سازد. مسکوویت گاهی دارای ناپیوستگی در طول صفحه قاعده‌ای می‌باشد. اگر خم شدگی باعث افزایش آزاد شدن پتاسیم شود، این صفحات ناپیوسته ممکن است ابتدا سرعت هوادیدگی را افزایش دهند اما هنگامی که در سرتاسر ذره باز شدند، کاهش فشار حاصل از خم شدگی، آزاد شدن پتاسیم را محدود می‌کند (۱۸). روند آزادسازی پتاسیم از سه کانی میکایی مورد استفاده تحت تأثیر دو عصاره‌گیر استات آمونیوم و کلرید باریم نشان داد که احتمالاً نوع مسکوویت مورد استفاده در این تحقیق و یا نواقص ساختمانی آن باعث شده است که این کانی پتاسیم بیشتری آزاد نماید. به طور کلی بیشترین و کمترین مقدار پتاسیم آزاد شده از کانی‌ها به ترتیب مربوط به اسیدکلریدریک و استات آمونیوم بوده است و کلرید باریم حالت بینابینی داشته است.

این نتایج نشان می‌دهد که بر خلاف انتظار نه تنها در همه شرایط آزاد شدن پتاسیم از مسکوویت کمتر از بقیه کانی‌ها نیست، بلکه در شرایط انجام این آزمایش آزادسازی پتاسیم از مسکوویت، در مورد دو عصاره‌گیر استات آمونیوم و کلرید باریم در کلیه مراحل عصاره‌گیری از دو کانی دیگر بیشتر بوده است. این نتایج با نتایج سایر محققان مغایرت دارد به طوری که اسپارکز عنوان نموده آزادسازی پتاسیم از بیوتیت آسانتر از فلوگوپیت و مسکوویت می‌باشد. شدت آزادسازی پتاسیم از بیوتیت ۷۵ تا ۱۰۵ برابر مسکوویت است (۲۸). هم‌چنین پال و همکاران در آزمایش خود با ۳۵ بار عصاره‌گیری متوالی با کلرید باریم ۰/۱ نرمال از کانی‌های بیوتیت و مسکوویت، رهاسازی پتاسیم از بیوتیت را خیلی بیشتر از مسکوویت دانسته‌اند به طوری که مقادیر تجمعی آزادسازی پتاسیم بعد از ۳۵ بار برای اندازه‌های مختلف کمتر از ۱۰۰ میکرومتر بیوتیت، حدود ۱۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم بوده در حالی که برای مسکوویت ۳ تا ۸ میلی‌گرم بر

شکل ۳. اثر نوع عصاره گیر و دفعات عصاره گیری بر مقدار پتاسیم استخراج شده از سه کانی میکایی (۱۰۰-۶۰ میکرومتر)

(۵، ۷ و ۱۷) که نشان دهنده تناقض هایی در استخراج پتاسیم از خاک های مختلف، خصوصاً خاک های دارای ایلیت زیاد می باشد. بخشی از این تناقض ها را شاید بتوان در نتایج به دست آمده این تحقیق جستجو کرد. همان طور که نشان داده شد استات آمونیوم در استخراج پتاسیم از اندازه ذرات مختلف یک نوع کانی بسیار متفاوت عمل می نماید و علاوه بر این بر کانی های میکایی مختلف که در خاک تحت عنوان کلی میکا نام برده می شوند نیز اثر متفاوت دارد. بنابراین احتمالاً چگونگی توزیع اندازه ذرات کانی ها در خاک ها و نوع و مقدار نسبی هر یک از کانی ها می تواند نتایج متفاوتی از نظر استخراج پتاسیم به دنبال داشته باشد. برای اندازه ذرات ۱۰۰-۶۰ میکرومتر هم بر خلاف انتظار نه تنها در همه شرایط آزاد شدن پتاسیم از مسکوویت کمتر از بقیه کانی ها نیست، بلکه در شرایط انجام این آزمایش آزاد سازی پتاسیم از مسکوویت به وسیله کلرید باریم در کلیه مراحل عصاره گیری به غیر از نوبت اول از دو

لبه های میکا می شوند، خم گردد این خم شدن تجمعی است و ذرات بزرگ تر و ضخیم تر بیشتر خم می شوند. در همین ارتباط، گزارش شده است که سرعت آزاد سازی پتاسیم به وسیله محلول کلرید سدیم از ذرات درشت بیوتیت بیشتر از ذرات ریزتر می باشد (۳۰).

با دقت در شکل و جدول ۲ می توان دریافت که استات آمونیوم از ذرات درشت تر کانی مقادیر بسیار بیشتری پتاسیم استخراج کرده است. احتمالاً به دلیل این که در ذرات درشت تر سطح ویژه و به دنبال آن کلسیم تبادلی کاهش یافته است آمونیوم نسبت به ذرات ریزتر کمتر به تبادل با کلسیم تبادلی پرداخته و بیشتر متوجه لبه کانی ها می گردد و بیشتر می تواند با پتاسیم تبادل شود. نتایج نشان می دهد بیشترین تفاوت در پتاسیم استخراج شده بین ذرات ریز و درشت مربوط به استات آمونیوم است (جدول ۲) که یک عصاره گیر معمول و رایج برای پتاسیم قابل جذب می باشد و گزارش های متعددی وجود دارد

کانی دیگر بیشتر بوده است. این نتایج با نتایج سایر محققان مغایرت دارد به طوری که اسپارکز عنوان نموده آزادسازی پتاسیم از بیوتیت آسانتر از فلوگوپیت و مسکوویت می‌باشد. مقدار پتاسیم استخراج شده به وسیله این محقق از بیوتیت ۷۵ تا ۱۰۵ برابر مسکوویت است (۲۸). البته این محقق عصاره‌گیر خاصی را نام نبرده و این مطلب را به طور کلی بیان نموده است. هم‌چنین پال و همکاران در آزمایش خود با ۳۵ بار عصاره‌گیری متوالی با کلرید باریم ۰/۱ نرمال از کانی‌های بیوتیت و مسکوویت، رهاسازی پتاسیم از بیوتیت در اندازه‌های درشت‌تر را بیشتر از اندازه‌های ریز دانسته‌اند به طوری که مقادیر تجمعی آزادسازی پتاسیم بعد از ۳۵ بار عصاره‌گیری متوالی برای اندازه ۵۰ تا ۱۰۰ میکرومتر بیوتیت، ۲۲۹۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم بوده در حالی که برای اندازه‌های ۲ تا ۵۰ میکرومتر حدود ۱۰۰۰۰ تا ۱۲۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم گزارش شده است (۲۰). برای کانی مسکوویت اگرچه برای همه اندازه ذرات، آزادسازی پتاسیم کم بوده و در حدود ۳ تا ۸ میلی‌گرم بر کیلوگرم گزارش شده، ولی در هر حال آزادسازی پتاسیم از ذرات ریزتر کمی بیشتر از ذرات درشت‌تر بوده است به طوری که مقادیر تجمعی آزادسازی پتاسیم بعد از ۳۵ بار عصاره‌گیری برای اندازه ۵۰ تا ۱۰۰ میکرومتر مسکوویت، ۳ میلی‌گرم بر کیلوگرم بوده در حالی که برای اندازه‌های ۲ تا ۵۰ میکرومتر حدود ۴ تا ۸ میلی‌گرم بر کیلوگرم بوده است (۲۰). نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که کلرید باریم ۰/۰۵ مولار توانسته بعد از ۳۰ بار عصاره‌گیری متوالی از اندازه ذرات کوچک‌تر از ۶۰ میکرومتر و ذرات ۱۰۰-۶۰ میکرومتر کانی مسکوویت استفاده شده در این تحقیق، پتاسیم بیشتری نسبت به کانی بیوتیت و فلوگوپیت استخراج نماید. احتمالاً نوع مسکوویت استفاده شده و وجود نقص‌های ساختمانی موجود در آن چنین نتیجه‌ای را باعث شده است.

مقدار پتاسیم استخراج شده از کانی بیوتیت در اندازه ۱۰۰-۶۰ نشان می‌دهد که استات‌آمونیم مولار در کلیه مراحل عصاره‌گیری پتاسیم بیشتری از بیوتیت استخراج می‌کند (شکل

۳) به طوری که در جمع سی بار ۱۰/۰۹ درصد (۵/۵۸ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی بیوتیت را استخراج نموده که در مقایسه با سایر عصاره‌گیرها این مقدار بیشتر است. اسید کلریدریک با روند تقریباً مشابه‌ای از بیوتیت پتاسیم استخراج می‌کند ولی مقادیر آن در کلیه مراحل عصاره‌گیری کمتر از استات‌آمونیم می‌باشد به طوری که در مجموع سی بار این عصاره‌گیر ۹/۰۱ درصد (۴/۸۸ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی بیوتیت را استخراج نموده است. احتمالاً در ذرات درشت‌تر به دلیل کاهش سطح ویژه واکنش یون هیدرونیوم با هیدروکسیل‌های سطوح کانی‌ها کاهش یافته و تبادل با پتاسیم لبه‌ها اهمیت بیشتری می‌یابد. بنابراین ترتیب قدرت عصاره‌گیرهای استفاده شده در این مطالعه برای کانی بیوتیت در اندازه ۱۰۰-۶۰ میکرومتر به صورت استات‌آمونیم ۱ مولار < اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار < کلرید باریم ۰/۰۵ مولار می‌باشد (جدول ۲).

روند و ترتیب قدرت عصاره‌گیرها برای کانی فلوگوپیت مشابه کانی بیوتیت است ولی فاصله دو عصاره‌گیر استات-آمونیم مولار و اسیدکلریدریک بیشتر بوده و قدرت استخراج پتاسیم توسط استات‌آمونیم بیشتر است (شکل ۳) به طوری که مقدار پتاسیم استخراج شده به وسیله استات‌آمونیم ۱ مولار در مجموع سی بار به ۹/۳۳ درصد (۷/۲ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی فلوگوپیت می‌رسد که در مقایسه با سایر عصاره‌گیرها بیشتر است. در حالی که اسیدکلریدریک پتاسیم کمتری در کلیه مراحل عصاره‌گیری استخراج می‌نماید به طوری که در مجموع سی بار این عصاره‌گیر ۶/۰۹ درصد (۴/۶۸ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی فلوگوپیت را استخراج می‌نماید. بنابراین ترتیب قدرت عصاره‌گیرهای استفاده شده در این مطالعه برای کانی فلوگوپیت در اندازه ۱۰۰-۶۰ میکرومتر نیز مانند کانی بیوتیت به صورت استات‌آمونیم مولار < اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار < کلرید باریم ۰/۰۵ مولار می‌باشد (شکل ۳ و جدول ۲).

در مورد کانی مسکوویت استات‌آمونیم مولار پتاسیم بسیار

باریم بر دو کانی بیوتیت و فلوگوپیت تقریباً یکسان بوده و به طور کلی پتاسیم کمتری در مقایسه با عصاره‌گیرهای دیگر از این دو کانی استخراج نموده است. در مورد اندازه ذرات ۱۰۰-۶۰ میکرومتر به طور کلی بیشترین و کمترین مقدار پتاسیم آزادشده به ترتیب مربوط به استات آمونیوم و کلرید باریم بوده است و اسید کلریدریک حالت بینابینی برای آزادسازی پتاسیم از هر سه کانی میکایی دارد.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این تحقیق به طور کلی نشان داد که اثر عصاره‌گیرهای مورد استفاده در این تحقیق بر هر کدام از کانی‌های میکایی متفاوت بوده و انواع کانی‌هایی که در خاک به میکا از آنها نام برده می‌شود، می‌توانند مقادیر متفاوتی پتاسیم آزاد نمایند. به طور کلی برای اندازه ذرات ریزتر (کوچک‌تر از ۶۰ میکرومتر) عصاره‌گیر اسیدکلریدریک و برای ذرات درشت‌تر (۱۰۰-۶۰ میکرومتر) عصاره‌گیر استات آمونیوم پتاسیم بیشتری از کانی‌های میکایی استخراج نموده‌اند. هم‌چنین اندازه ذرات کانی‌ها اثر بسیار مهمی بر آزادسازی پتاسیم غیرتبادلی از کانی‌های میکایی دارد به طوری که ذرات درشت‌تر پتاسیم بیشتری آزاد می‌نمایند و بنابراین احتمالاً چگونگی توزیع اندازه ذرات کانی‌های میکایی مختلف در خاک‌ها از دلایل تفاوت در میزان آزادسازی پتاسیم باشد. تحقیقات تکمیلی در مورد رشد گیاهان مختلف در محیط حاوی کانی‌های خالص مذکور ضروری به نظر می‌رسد.

سپاسگزاری

بخشی از هزینه‌های انجام این تحقیق توسط مؤسسه تحقیقات پسته کشور تأمین شده است که بدین وسیله تشکر و قدردانی می‌گردد. هم‌چنین از همکاری صمیمانه آقایان رضا عسگری و مهندس حافظی سپاسگزاری می‌گردد.

بیشتری نسبت به دو عصاره‌گیر دیگر استخراج نموده است به طوری که در جمع سی عصاره‌گیری ۷/۲۱ درصد (۵/۸۸ گرم بر کیلوگرم) از کل پتاسیم موجود در کانی فلوگوپیت استخراج شده است. عصاره‌گیرهای اسیدکلریدریک و کلرید باریم مقادیر بسیار کمتری پتاسیم از کانی مسکوویت آزاد نموده‌اند. بنابراین ترتیب قدرت عصاره‌گیرهای استفاده شده در این مطالعه برای کانی مسکوویت در اندازه ۱۰۰-۶۰ میکرومتر متفاوت از آنچه که برای کانی‌های بیوتیت و فلوگوپیت به دست آمد به صورت استات آمونیوم مولار < کلرید باریم ۰/۰۵ مولار < اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار است. کلرید باریم ۰/۰۵ مولار و اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار به ترتیب ۳/۵۸ و ۲/۳۵ درصد از کل پتاسیم موجود در کانی مسکوویت در اندازه ۱۰۰-۶۰ میکرومتر را استخراج می‌نمایند (جدول ۲).

کانی فلوگوپیت و بیوتیت بیشترین مقدار پتاسیم آزاد شده را بر اثر عصاره‌گیری متوالی با عصاره‌گیر اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار نشان می‌دهند و تقریباً در کلیه مراحل عصاره‌گیری به جز دو سه مرحله اول، پتاسیم بیشتری نسبت به کانی مسکوویت آزاد نموده است. اثر این عصاره‌گیر بر کانی مسکوویت کمتر بوده است. اثر استات آمونیوم بر کانی‌های میکایی روند تقریباً یکسانی در دفعات مختلف عصاره‌گیری داشته و این عصاره‌گیر توانسته است در پایان عصاره‌گیری‌ها از فلوگوپیت پتاسیم بیشتری استخراج نماید. بعد از آن به ترتیب مسکوویت و بیوتیت قرار می‌گیرند. البته این عصاره‌گیر نسبت به دو عصاره‌گیر دیگر پتاسیم بیشتری از هر سه کانی میکایی آزاد می‌نماید. اثر عصاره‌گیر کلرید باریم بر کانی‌های میکایی در اندازه ۱۰۰-۶۰ میکرومتر به گونه‌ای است که در پایان عصاره‌گیری‌ها پتاسیم بیشتری از کانی مسکوویت آزاد شده است با این تفاوت که مقدار پتاسیم آزادشده با این عصاره‌گیر برای کانی مسکوویت بسیار کمتر از استات آمونیوم مولار و تا حدودی در حد اسیدکلریدریک ۰/۰۱ مولار بوده است. البته روند آزادسازی پتاسیم از هر سه کانی مشابه می‌باشد. اثر کلرید

منابع مورد استفاده

۱. حسین پور.ع. ۱۳۷۸. مطالعه تثبیت پتاسیم، کمیت به شدت پتاسیم و سرعت آزادشدن پتاسیم غیرتبادلی در تعدادی از خاک‌های ایران. پایان‌نامه دکتری خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.
2. Badraoui M., P. R. Bloom and A. Delmaki. 1992. Mobilization of nonexchangeable K by ryegrass in five Moroccan soils with and without mica. *Plant and Soil* 140: 55-63.
3. Bolt, M., E. Sumner and A. Kamphorst. 1963. A study of the equilibria between three categories of potassium in an illitic soil. *Soil Sci. Soc. Am. Proc.* 27: 294-299.
4. Chute, J. H. and J. P. Quirk. 1967. Diffusion of potassium from mica-like materials. *Nature (London)* 213:1156-1157.
5. Cox, A.E., B.C. Joern, S.M. Brouder and D. Gao. 1999. Plant available potassium assessment with a modified sodium tetraphenylboron method. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 63:902-911.
6. Dreher, P. and E.A. Niederbudde. 1994. Potassium release from micas and characterization of the alteration products. *Clay Minerals* 29:77-85.
7. Frank, V. S., H.J. Woodard and J.J. Doolittle. 2002. Plant available potassium assessment through chemical prediction methods. *Commun. Soil Sci. Plant Anal.* 33(9&10):1473-1484.
8. Haby, V. A., M. P. Russelle and E. O. Skogley. 1990. Testing soil for potassium, calcium and magnesium. PP. 181-227. *In: R.L. Westerman (Ed.) Soil Testing and Plant Analysis.* 3rd ed., SSSA. Madison, WI.
9. Hinsinger, P. 2006. Potassium. PP.1354-1363. *In: R. Lal (Ed.), Encyclopedia of Soil Science.* Tylor & Francis Pub., USA.
10. Jalali, M. 2005. Release kinetics of nonexchangeable potassium in calcareous soils. *Commun. Soil Sci. Plant Anal.* 36 (13&14):1903-1917.
11. Klute, A. 1986. *Methods of Soil Analysis, Part 1, Physical and Mineralogical Methods.* 2nd ed., SSSA book series: 5. American Society of Agronomy Inc., USA.
12. Leyval, C. and J. Berthelin. 1991. Weathering of mica by roots and rhizospheric microorganisms of pine. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 55: 1009-1016.
13. Majumdar, K., S.K. Sanyal and S. Datta. 2002. Potassium release and fixation behavior of mineralogically different soils of India. 17th WCSS, 14-21 August, Thailand.
14. Martin, W. H. and D. L. Sparks. 1985. On the behavior of nonexchangeable potassium in soils. *Commun. Soil Sci. Plant Anal.* 16: 133-162.
15. Martin, R.T., S.W. Bailey, D.D. Eberi, D.S. Fanning, S. Gugenheim, H. Kodama, D.R. Pevear, J. Srodon and F.J. Wicks. 1991. Report of the Clay Minerals Society Nomenclature Committee: Revised classification of clay minerals. *Clays and Clay Minerals.* 39: 333-335.
16. Mengel, K. 1985. Dynamics and availability of major nutrients in soils. *Adv. Soil Sci.* 2:65-131.
17. Mengel, K. 1993. Potassium status of soil: Assessment and utilization. Regional Symposium on K Availability in Soils of West Asia and North Africa. Tehran, Iran.
18. Mortland, M. and M.K. Lawton. 1961. Relationship between particle size and potassium release from biotite and its analogues. *Soil Sci. Soc. Am. Proc.* 25: 473-476.
19. Naoki, M., Y. Junta and K. Takashi. 2002. Depletion of nonexchangeable potassium in the maize rhizosphere and its possible releasing processes. 17th WCSS, 14-21 August, Thailand.
20. Pal, D. K., P. Srivastava, S.L. Durge and T. Bhattacharyya. 2001. Role of weathering of fine-grained micas in potassium management of Indian soils. *Appl. Clay Sci.* 20:39-52.
21. Read, M. G. and A. D. Scott. 1968. Kinetics of potassium release from biotite and muscovite in sodium tetraphenylboron solutions. *Soil Sci. Soc. Am. Proc.* 26: 437-440.
22. Richards, J.E. and T.E. Bates. 1989. Studies on the potassium supplying capacities of southern Ontario soils. III. Measurement of available K. *Can. J. Soil Sci.* 69:597-610.
23. Sadusky, M. C., D. L. Sparks, M. R. Noll and G. J. Hendricks. 1987. Kinetics and mechanism of potassium release from sandy middle Atlantic coastal plain soils. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 51: 1460-1465.
24. Scherer, H. W. 1993. Dynamics and availability of the non-exchangeable NH₄⁺-N; A review. *Eur. J. Agron.* 2:149-160.
25. Scot, A. D. and M. G. Reed. 1962. Chemical extraction of potassium from soils and micaceous minerals with solution containing sodium tetraphenylboron. II. Biotite. *Soil Sci. Soc. Am. Proc.* 26: 41-45.
26. Simard, R. R., C. R. Dekimpe and J. Zizka. 1992. Release of potassium and magnesium from soil fractions and its kinetics. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 56: 1421-1428.
27. Song, S. K. and P. M. Huang. 1988. Dynamics of potassium release from potassium bearing minerals as influenced by oxalic and citric acids. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 52: 383-390.
28. Sparks, D.L. 1980. Chemistry of soil potassium in Atlantic coastal plain soils. A review. *Commun. Soil Sci. Plant*

Anal. 11:435-449.

29. Sparks, D. L. 1987. Potassium dynamics in soils. *Adv. Soil Sci.* 6: 1-63.
30. Sparks, D. L. and P.M. Huang. 1985. Physical chemistry of soil potassium. PP. 201-276. *In: R.D. Munson (Ed.), Potassium in Agriculture.* ASA, CSSA, SSSA, Madison, WI.
31. Taggart, Joseph E., Jr. and D. F. Siems. 2002, Major element analysis by wavelength dispersive X-ray fluorescence spectrometry: U.S. Geological Survey Open-File Report 02-223, p. T1-T9.